

Fenntartandó

[Látó, 2011. október]

Zörögnek a megmaradt emlékek,
mint árva aprópénz a zsebben,
ha neszekbe mártom a csendem.
Lennék én könnyű, de már nem mérnek.

Pedig így már a lékek sem lékek,
a sebek sem sebek, bár sejtem,
hogy egy ideje már túl rendben
van ez így, ép testben meg épp lélek

nem jut elég már egynek se,
nem hogy fenntartandó állapotnak.
Sehol senki, hogy még mentse,

amit tud, a szavak is óvakodnak
jelenteni, hogy nincs veszve,
amire tegnap óta vár a holnap.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Nyerges Gábor Ádám

Látó Szépirodalmi Folyóirat